

Pris kr. 1,75

Hefte 2 - 1959

Norsk

BRIDGE MAGASIN

Organ for Norsk Bridgeforbund

*Italia vant
VM*

I dette nummer bl. a.

Siden sist

Italia vant VM

Forsvar mot Efos

Omhyggelige motspill

Bedre meldinger

Ekspertklubben

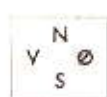

Red:

SIDEN SIST

Det er ganske utbredt i en rekke klubber å bruke regelen om at hvis et spill blir passet rundt ved det første bordet, skal det gis om. En slik regel er imidlertid svært farlig, av flere grunner. For det første vet en spiller som har en tvilsom avgjørelse om han skal åpne eller ikke, at iallfall ett bord tidligere har åpnet meldingene. Det kan være en viktig opplysning for ham, en opplysning som kanskje kan gi forskjellen på topp eller bunn. Verre er det imidlertid at man hvis man først vet at et spill skal gis om hvis det blir pass rundt, kan anlegge en helt spesiell teknikk på spill som er vanskelig å behandle etter det systemet han spiller. Ta et eksempel som dette, som er ganske ferskt:

♠ E 10 7 5
♥ E kn 7 3
♦ E 9 2
♣ E D

♠ 4 2
♥ D 10 8 2
♦ 8 6 5
♣ kn 9 8 2

Nord ga, ingen var i sonen, og Nord, Øst og Syd passet. Så var det Vests tur. Han spilte Culbertson, og så straks at det var en vrien hånd i hans system. En åpning med en spar kan føre til pass rundt, mens det er bedre kontrakter i kortene.

Andre spillere i denne turneringen brukte Goren eller Vienna, og det visste Vest. Viennaspilleren har det greit, han vil havne i to hjerter etter grandåpning, kløversvar og søkemelding i ruter. Gorenspilleren har det også forholdsvis greit. Han vil åpne med en grand (noe Culbertsonspilleren ikke kan gjøre, fordi det er et honnorpoeng for meget) og selv om han får pass fra makker, er han i en bedre kontrakt enn en spar. Det kan åpnes med en hjerter hos Vest, men da bytter vi Østs hjerter og spar, og dermed er det sorg igjen.

Da spillet forekom, fant imidlertid Vest en elegant løsning. Han så at spillet lå verre an for ham enn for andre spillere, og valgte derfor å passe. Dermed ble kortene gitt på nytt, og det ubehagelige spillet var ute av verden!

Det er ikke bare i siste hånd man kan gripe til en slik fremgangsmåte Vest kunne ha gjort det samme i hvilken som helst annen posisjon. Om det var blitt pass rundt, ville ingen skade vært skjedd, og om en annen hadde åpnet, ville det bli en ubehagelig overraskelse for motstanderne å finne så meget styrke konsentrert hos Vest. Det kan selvfølgelig føre til ødeleggelse av egne meldinger, men det er likevel svært fristende.

Siden sist har jeg også vært med i diskusjonen om startkontingent i barometerturneringer. Enkelte steder har denne startkontingenten en tendens til å vokse og vokse, inntil det til slutt blir en betydelig belastning, når man tenker på at man ofte i tillegg har reiseutgifter og utgifter til mat, som regel på et dyrt hotell.

Våre naboer svenskene har også stridd med det samme problemet, og der har forbundsstyret grepet inn og satt en absolutt maksimums startkontingent, som alle får rette seg etter. Det ville være ønskelig med noe lignende her.

La meg ikke komme på kant med arrangører av disse turneringene ved å påstå at de tjener for meget på affæren. En slik høy startkontingent er som oftest kompensert med dyre og flotte premier, armbåndsur og lignende forekommer fort vekk. Om arrangørene til slutt får et overskudd, er det ingen som misunner dem det. Men saken har en annen side.

Vår bridge er demokratisk, det bør ikke være slik at disse turneringene blir sperrert for andre enn spillere som har anledning til å ofre 50—100 kroner på en søndag. Selvfølgelig er deltagelsen alltid begrenset i en barometerturnering, og det er jo nettopp det som gir arrangørene anledning til å ta så høy kontingent. Men det er likevel ønskelig med en viss begrensning både i startkontingent og premier, det er tross alt

Forts. side 10

NORSK BRIDGEMAGASIN

ORGAN FOR NORSK BRIDGEFORBUND

Nr. 2

Februar 1959

30. årgang

Utgitt av A. M. Hanches Forlag, Kongens gt. 4, Oslo. Tlf. 41 21 81 - Abonnement: Kr 15.00 pr. år.
Redaktør Rolf Bøe, Gauterød, Tønsberg. Tlf. Tønsberg 24 259. Løssalg kr. 1,75 pr. nummer.

Italia vant VM ♦ For tredje gang på rad

Årets verdensmesterskap ble avviklet i New York i tiden 8—15. februar, og som i fjor med Italia, USA og Argentina som deltagere. Hver dag spilte man omtrent 20 spill mot hver motstander, altså 40 spill for hvert lag og 60 spill i alt pr. dag. Det kan synes lite, men bridgeramaet krevet lang tid, slik at man ikke fikk avviklet mer enn fire-fem spill i timen (mot åtte-ti i en vanlig lagkamp her hjemme) og da blir jo saken annerledes.

Allerede tidlig viste det seg at argentinere var relativt ufarlige, og de andre lagene konsentrerte derfor skytset mot hverandre, slik at argentinere slapp forholdsvis billig. Men i oppgjøret mellom Italia og USA var det kamp! Lagene vant annenhver dag en runde med store sifre, og ledelsen vekslet inntil USA plutselig fikk opp en ledelse på 22 poeng. Men folk hadde neppe fordøyet denne nyheten for italienerne hadde overtatt ledelsen igjen, med hele 20 poeng. USA innhentet forspranget enda en gang, slik at stillingen for de to siste dagene var uhyre jevn. Men så kom den italienske sluttspurten, som var helt uimotståelig, og sluttseiren ble så klar som på 50 poeng.

De enkelte kamper endte slik:

Italia — USA	233—183
Italia — Argentina	218—178
USA — Argentina	252—209

Tabellen får derydd følgende utseende:

Italia	451—361	4
USA	435—442	2
Argentina	387—470	0

Italienerne vant først og fremst på de sikre meldingene sine. Dermed er ikke sagt at systemet er bedre, men det ser ut som

om amerikanerne hadde for stor feilprosent. Typisk er dette spillet:

♠ E 4	<table border="1"> <tr><td> </td><td>N</td><td> </td></tr> <tr><td>V</td><td> </td><td>Ø</td></tr> <tr><td> </td><td>S</td><td> </td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K D kn 6 5 3
		N									
V			Ø								
		S									
♥ E 7 4	♥ 10										
♦ 10 3	♦ E D kn 5										
♣ E kn 10 9 8 7	♣ D 2										

Sparfargen satt pent, kløverkongen galt og ruterkongen riktig, slik at seks spar ikke bød på noen vanskelighet. Italienerne meldte:

1 gr. — 2 ♦
2 ♥ — 3 ♠
4 ♥ — 4 gr.
5 ♠ — 6 ♣

To ruter er krav, og etter Canapé meldes den korteste fargen først. To hjerter er et slags Herbert-avslag, og tre spar er krav. Fire hjerter er konvensjonell og viser arten av trumfstøtte, og så kommer Blackwood. Ikke presis som vi ville ha meldt, men sikkert nok.

Amerikanerne meldte:

1 ♣ — 1 ♠
2 ♣ — 3 ♠
4 ♣ — pass

Østs tre spar er visstnok krav for en runde etter amerikansk oppfatning, men det var vel for svakt å stanse i fire. Øst har både etter Culbertson og Goren minst 20 poeng med spar som trumf, makker har har vist 13 og tilpasning i spar, mens Øst har tilpasning i kløver, og 33 poeng pleier være nok til lilleslem. Det kan ikke kalles annet enn en ren broler — og ikke systemets feil — at ikke amerikanerne kom ut.

Publikumsinteressene var uhyre stor, og alt var lagt opp med tanke for service.

Forts. side 20

Forsvar mot EFOS

ROLF BØE

Efos er nå blitt et godkjent system i Norge, og det vil si at De når som helst må være forberedt på å møte motstandere som bruker det, hva enten De vil eller ikke. Det er derfor på sin plass å se litt på forsvaret mot dette systemet.

Ethvert kunstig system er farligst så lenge motstanderne ikke vet hvordan det virker, og så lenge de ikke har funnet forsvaret mot disse kunstige meldingene. Vi husker dette fra den gangen Vienna var ny her i landet, systemet ble på langt nær så farlig når man bare lærte seg hvordan det virket, og hvordan man skulle melde mot par som bruker dette systemet.

Efos har i og for seg ingen ting med Vienna å gjøre, men det er et system som har mange kunstige meldinger, og derfor visse likhetspunkter. Grunnprinsippene i systemet er at den ene spilleren, som regel åpnerens makker, legger seg i bakhold og bare får opplysninger, og når han mener han har fått vite nok, fastsetter han kontrakten. Dette skjer ved at svarhånden stadig avgir den billigste meldingen som er krav. Her er et eksempel på hvordan det virker:

Nord	Syd
1 ♡	1 ♠
2 ♢	3 ♣
3 ♠	4 ♡
pass	

Nords hjerteråpning er ekte, og Syd forteller med en spar at han overtar dirigeringen av meldingene. Han gir ingen som helst opplysninger om sin egen hånd, hverken om styrken eller fordelingen. En spar er en helt kunstig melding, som bare har til hensikt å utfolde Nords hånd. Syd kan ha 20 honnørpoeng, og han kan være uten noen i det hele tatt. Han bare ber om opplysninger.

Nord kommer nå igjen med to ruter. Siden han ikke meldte en grand, kan vi regne med at han ikke har fordelingen 4-4-3-2, men enten 4-4-4-1 eller minst én farge på fem eller flere kort. Syds neste melding er tre kløver, fremdeles billigste kravmelding. Nord svarer nå tre

spar, en ren preferansemelding. Han vet ikke om makkers sparmelding er ekte, men han skal preferere for det. Og nå kan vi summere opp Nords fordeling, som må være tre spar, fem hjerter, fire ruter og en kløver. Hvorfor? Med flere enn fire ruter ville han ha gjentatt denne fargen, og med flere enn fem hjerter ville han ha gjentatt hjertene. Med 2-2 i spar og kløver ville han ha meldt tre grand.

Derfor kan vi altså skissere opp Nords hånd til noe slikt:

♠ D 7 5 ♡ E D 9 7 2 ♢ K kn 5 4 ♣ 2

Hva Syd har? Det har jeg dessverre ingen anelse om, bortsett fra at han mener han er så sterk at hans makker kan spille utgang i fire hjerter etter de opplysninger som foreligger om Nords hånd.

Vær oppmerksom på at meldinger som etter Culbertson ser sterke ut, kanskje kan være avgitt på rent minimum. Hvis Syd har:

♠ 9 7 5 3 ♡ 8 ♢ K 9 7 5 2 ♣ 9 6 4

og Nord åpner med en spar, kan Syd godt, både etter Culbertson og Efos, melde to spar for å gi beskjed. Etter Efos kan han imidlertid også melde to kløver, laveste kravmelding, som er krav for en runde. Hvis makker nå kommer igjen med to spar, kan Syd passe, og hvis makker melder to hjerter, kan Syd preferere til to spar, som Nord skal passe på. Syds to kløver behøver altså slett ikke gi beskjed om 10 poeng eller 2 honnørstikk, slik som etter Culbertson.

Det er imidlertid ikke alltid svarhånden har lyst til å overta dirigeringen av hånden, det ser kanskje for ham ut til å by på visse vanskeligheter. I så fall kommer han med en annen melding enn laveste kravmelding, og da fortsetter meldingene omtrent som etter Culbertson. Hvis det altså meldes:

Nord	Syd
1 ♢	1 ♠

så er en spar ikke den billigste kravmeldingen, idet Syd kunne ha meldt en hjerter. Følgelig er sparfargen ekte, og Nord har

adgang til å være med og bestemme. Det samme er tilfelle med andre meldinger. La oss si Nord åpner med én spar, og Syd har:

♠ D 9 7 5 ♥ 4 ♦ E D 8 3 ♣ D 7 5 3

Her kan Syd finne det passende å hoppe til tre spar, som er krav til utgang, presis som etter Culbertson. Syd har dermed tømt hånden sin, og Nord bestemmer hva som skal skje videre.

Hva kan vi nå gjøre som mottrekk mot dette systemet? La oss si De sitter Syd med:

♠ 9 ♥ E D kn 9 5 ♦ 7 5 2 ♣ E kn 4

Vest åpner med en ruter, Nord passer og Øst melder en hjerter. De vet at det er en kunstig melding (som selvfølgelig kan inneholde en hjerterfarge, men sjansen er vel ikke så stor), og det er ergelig å bli slått ut av en slik kunstig melding. Hadde Øst meldt en spar i stedet for en hjerter, ville det vært greit, De ville ha meldt to hjerter. Men nå?

De skal melde to hjerter likevel. De og makker må avtale at når det spilles mot Efos-par, så er en overmelding over en kunstig melding hos motparten ikke noe krav til utgang, men ganske enkelt en beskjed om at De sitter med litt styrke og gjerne vil spille denne fargen selv.

Men legg merke til at denne betydningen bare gjelder ved *laveste kravmelding*. Hvis svarhånden melder noe annet, får en overmelding i hans farge sin vanlige karakter, krav til utgang. Hvis Øst melder en hjerter etter makkers åpning i kløver, og De har hånden ovenfor, må De passe, presis som om det kom en hjertermelding etter Culbertson hos åpnerens makker. I dette tilfellet har Øst sannsynligvis en hjerterfarge selv (jeg sier sannsynligvis, fordi det kan være bluff), og det er best for Dem å passe.

Disse nyansene gjør det kanskje innviklet, men det er dessverre ikke noe å gjøre ved det. Det er ikke meg som har skapt det innviklete, det er motspillerne Deres, og det må De innrette Dem etter enten De vil eller ikke.

En opplysende dobling må også innrette seg etter de samme linjene. Om meldingene går:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	1 ♠	D
pass	?		

så er det Syds dobling spørsmål etter spar, ruter og kløver. Øst har riktig nok meldt spar, men det er en melding han ikke mener noe alvorlig med, og derfor later De og makker som om fargen ikke er meldt. Syd kan således ikke doble opplysende med:

♠ 6 ♥ 10 4 3 ♦ E D 9 7 ♣ E K 8 5 3

fordi han ikke kan ta imot en sparfarge fra makker.

Det er imidlertid også her viktig å notere forskjellen når ikke svaret blir avgitt som laveste kravmelding. Om det meldes:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	pass	1 ♠	D
pass	?		

så er Syds dobling spørsmål etter hjerter eller kløver, i det motstanderne har meldt de to andre fargene.

La oss nå si meldingene går (med alle i faresonen).

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	3 ♣	D

Hva betyr Syds dobling her? Den er ikke opplysende, fordi doblingen ikke er avgitt ved første anledning. Det må derfor være en straffedobling. Men er det noen grunn til å straffedoble når Syd vet at motparten aldri vil stanse i en kløverkontrakt? Ja, i høy grad. Først og fremst for utspillet skyld, men også fordi det kan være et tilbud til makker om stamp i kløver! Det er en helt gratis sjanse man får fordi motstanderne kommer med en kunstig melding på tretrinnet. De fire hendene kan være:

♠ K 6 3		♠ E D kn 10 4
♥ K D 10 5 2		♥ kn 9 7
♦ E 10 6 3 2		♦ K D kn
♣ —		♣ 7 2

♠ 9 8 7 5		
♥ 8 6 3		
♦ 7		
♣ E D kn 9 8		

Øst—Vest har seks spar og seks ruter i kortene (og seks hjerter også, hvis ikke ruter kommer ut og det blir stjeling). Men Nord—Syd har en billig stamp i syv kløver, som ikke koster mer enn 800.

Det er ikke så meget å si på at hverken Nord eller Syd tør klyve inn med to kløver etter åpning hos motparten, man er jo i faresonen. Kanskje De vil melde, det skal vi ikke diskutere her, men det er iallfall fornuft i å passe også. Men når Øst krever med tre kløver, får Syd sin gratis sjanse. Han doubler, og dermed er Nord orientert og kan gå så høyt han vil, uten at det skjer noe galt.

Det viktigste forsvaret mot Efos er imidlertid, som mot alle kunstige meldinger, å sperre så kraftig og så høyt man kan med en gang. Hvis De kan få kjørt så høyt opp at åpneren ikke slipper til med gjenmeldingen sin, blir motstanderne overlatt til ren gjetting, i langt høyere grad enn etter Culbertson eller Acol. La oss bytte litt på de fire hendene overfor, slik:

♠ 9 7 5 2		♠ E kn 10 6 4									
♥ 8 6		♥ kn 9 7									
♦ 9 5 4 2		♦ K D kn									
♣ 10 6 5		♣ 7 2									
♠ K D 3	<table style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td></td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V	Ø			S		
	N										
V	Ø										
	S										
♥ K D 10 5 2											
♦ E 10 6 3 2											
♣ —											
♠ 8											
♥ E 4 3											
♦ 7											
♣ E K D kn 9 8 4 3 2											

Vest åpner med en hjerter og Øst melder en spar. Hva skal De gjøre som Syd? Melde kløver, og det så mange som De orker med en gang. Ikke engang fem kløver er farlig, og dermed kan motstanderne få noe å tygge på.

Et culbertsonpar eller et acolpar som Øst—Vest har iallfall bedre sjanser enn efosspillerne. En culbertianer på Vests plass vet i det minste at makker har en sparfarge, hvor han selv sitter med K—D—tredje som støtte, og kan gjette seg til å følge opp med fem spar. Selvfølgelig tøyer han seg, det er ikke en melding han frivillig ville avgitt, men hva skal stakkaren gjøre? Passe og legge alt i makkers hender, makker

som ikke vet at man sitter med 17 poeng med spar som trumf, og som ikke vet om det er sparstotte? Vel, det hender det lønner seg det også, men jeg skrev som nevnt at her har Vest en sjanse. Den stakkars efosspilleren har det imidlertid langt verre. Vest har hørt sin makker tilkjennegi at han vil overta dirigeringen, men vet ellers ikke det ringeste om Østs kort, og hva med sparstotten til en farge han ikke vet eksisterer? Det er nettopp slike sperremeldinger som skaffer efosspillerne dundrende hodepine og fortvilet gjetting, i enda større grad enn det skaffer culbertsonspillerne.

Jeg så dette spillet med et norsk efospar som Øst—Vest, og meldingene gikk som beskrevet. Vest kom med pass, og så fikk Øst en lang og vrien tankepause, før han til slutt bestemte seg til å doble. 200 i bet mens man selv sitter på 1430! Ikke særlig bra.

I dette tilfellet var Syds fem kløver fullkommet safe, men det hender dessverre ikke ofte at man får så perfekte sperrekort. Det bør imidlertid sperres likevel, selv med fare for å gå for mange beten. Fordelen ved dette er at åpneren ikke får avgitt den andre meldingen sin på et lavt og behagelig nivå, og dermed er efosspillerne straks ute på en for deres motstandere behagelig glatt og tynn is.

Selvfølgelig må ikke den skjære løsaktigheten godtas, det får være måte på sperring også. Gjentatte sperringer på knapper og fyrstikker i stedet for stikk vil ganske sikkert føre til stor utdeling av poeng, vel å merke til motstanderne. Men siden sperreeffekten er langt større enn mot par som bruker naturlige meldinger, bør man senke kravet til sikkerhet en del. Jeg vil anbefale at De strekker Dem ett stikk lenger enn De ville ha gjort mot andre par, men ikke mer. Da blir det mening i det hele. Den ekstra beten De må ta en gang i blant, blir mer enn kompensert ved den fordelten at motstanderne får det uhyre vanskelig.

Det gir imidlertid virkning å avgitt en ganske enkel overmelding også, spesielt hvis det er samme fargen som svarhånden melder i. La oss si det meldes:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	pass	1 ♠	2 ♠
?			

Vest har:

♠ D 5 3 ♥ E D 8 7 5 ♦ E D 7 5 ♣ 9

Hva skal stakkars Vest gjøre? Han har tillegg, men er dette tillegget nok til å melde tre ruter? Kanskje makker ikke har noe annet enn litt hjertestøtte og er ute etter å gjøre det vanskelig for motparten, kanskje fargen hans er kløver og ingen ting annet, og kanskje. . . . ja finn på selv. Det er nok rum for gjetterverk, atskillig mer rum enn etter våre naturlige systemer, og følgelig også langt større sjanse til å gjette galt.

Når efosspillerne åpner med en grand, viser de jevn fordeling og 16—19 poeng—altså presis som hos Goren. Men svarhåndens meldinger er slett ikke etter Goren, de er bare kunstige. Grunnen til alle disse kunstige meldingene er at man vil ha åpneren til å spille kontrakten, og da må jo ikke kortene hans på bordet.

Ut fra dette resonnementet bruker efosspillerne, som for øvrig de fleste av oss også, to kløver som Stayman. Men hvis først to kløver er meldt, og åpneren ikke viser edel farge (eller viser «den gale» edle fargen) fortsetter svarhånden med tre ruter, som er nytt spørsmål etter edel farge, og følgelig etter trekortfarge.

Hvis svarhånden etter makkers grand-åpning melder to ruter, er det en overføringsmelding etter de «myke» fargene, det vil si hjerter og kløver. Åpneren skal nå preferere mellom disse fargene. La oss si han melder to hjerter og svarhånden kommer igjen med to spar, det betyr: «Det var ikke den myke fargen du skulle melde, makker, men den andre. Altså kløver.» Og åpneren melder pliktskyldigst tre kløver. Hva svarhånden skal med denne meldingen, har åpneren ingen anelse om, men det får han nok vite siden.

Melder svarhånden to hjerter etter åpnerens grandmelding, er det på den samme måten en overføringsmelding til de «hårde» fargene, altså spar og ruter, og den videre utviklingen er den samme.

De øvrige meldingene svarhånden kan avgi, er basert på det samme prinsippet, det er kunstig alt sammen. Jeg skal ikke gå nærmere inn på dem, spør hva de betyr

hvis det skulle bli aktuelt i praksis. Men det bærende prinsippet i alle meldingene svarhånden kan avgi, er at den fargen vil han i det minste ikke spille. Dette innebærer en billig sjanse til Dem hvis De sitter med styrke i den fargen han melder, det er bare å doble. En slik melding må bli straffedobling, og Deres makker er underrettet om hva han skal spille ut, og hva De og han kan gjøre som forsvar. Et eksempel. Meldingene går:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr.	pass	2 ♣	pass
2 ♠	pass	3 ♦	?

De sitter Syd med en del styrke i ruter, men dog ikke så stor styrke at De turde slenge inn to ruter tidligere. Men nå har De fått sjansen til å doble! Øst holder på å spørre sin makker om han har tre hjerter, eller eventuelt fem spar, og det er tydelig han vil i en eller annen edel fargekontrakt. Hvorfor ikke foreslå stamp i fem ruter for makker? Det er helt gratis så lenge De ikke tror det blir overstikk hvis motparten skulle la tre ruter stå. En redobling byr selvfølgelig på en viss fare, men faren er likevel ikke så særlig stor.

Hensikten med denne lille artikkelen er slett ikke å lære Dem å spille Efos, eller å anbefale det, men å gi en liten pekepinn om hvordan forsvaret skal legges an. Det er imidlertid som nevnt nødvendig med et aldri så lite kjennskap til systemet, og spesielt må man vite hvilke meldinger som er kunstige og hva de innebærer. Derfor vil jeg anbefale at De alltid spør når det er noe De ikke er klar over. Det er tillatt å komme med så mange spørsmål De ønsker om hva en melding innebærer, vel og merke når det er Deres tur til å melde.

En sak for seg er at De sjelden bør spørre for det virkelig har interesse for Dem. Strengt etter loven kan De forlange at den ene motspilleren forlater bordet mens De spør den andre, men hvem har tid til det i en partturnering? Derfor vil en forklaring fra den ene motstanderen samtidig være en forklaring til hans makker, og det skal De ikke ha for meget av for det er for sent å gjøre noe ved det.

Den gangen nordmenn begynte å spille

Omhyggelige motspill

NILS STEEN

Mange ganger kan et omhyggelig motspill føre til en vel fortjent bet, men vanskeligheten er ofte å få makker med på notene. Det hendte for eksempel i det første spillet jeg vil gjengi i dag:

♠ E kn		♠ D 10 6 5
♥ K 7 4		♥ E 9
♦ 8 7 3		♦ K 9 4 2
♣ E D 9 7 2		♣ K 8 3
♠ K 9 8 7 4 2	N	
♥ 8 6 3	V	
♦ E D 6 5	O	
♣ —	S	
♠ 3		
♥ D kn 10 5 2		
♦ kn 10		
♣ kn 10 6 5 4		

Med Øst—Vest i faresonen åpner Vest med to spar (kanskje en tanke for sterkt med den fordelingen — det er selvfølgelig svake to som er i virksomhet), og Nord—Syd stampet villig vekk i hjerter, helt opp på sekstrinnet. Øst—Vest valgte fornuftigvis å avstå fra noen slem, og doblet.

For å tjene på spillet må Øst—Vest ha fire bet, men de fikk bare tre, tross et prisverdig forsøk fra Vests side. Han startet med sin fjerde høyeste spar, og bordet tok esset. Deretter kom to ganger hjerter, og Øst kom inn. Han skiftet til ruter to, og Vest fikk for damen. Så kom en liten ruter fra Vest, og Øst fikk for kongen. Han satte seg nå til å tenke på tilbakespillet, og etter lang betenkning kom en tredje ruter. Dermed var det over. Syd stjal, trakk enda en

runde trumf, og ga så fra seg et stikk til Østs kløverkonge.

Øst burde vel ha tenkt seg litt om da han fikk stikk for ruterkongen andre gangen fargen ble spilt. Hvorfor tok ikke Vest esset først? Det skulle vel ikke være fordi han fryktet for bare to ruter hos spilleren, og at han ønsket en bestemt farge inn i spillet, en farge som han ikke kunne få rørt selv. Hvilken farge kunne det være? Ruter var ikke aktuelt, og spar kunne Vest med like stor fremgang spille selv. Hjerter kunne det heller ikke være noen mening i, Vest hadde signalisert tre hjerter, og han måtte kunne regne ut at Øst ikke hadde flere. Dessuten, hvorfor kunne ikke Vest like godt spille hjerter selv.

Tilbake ble én farge, kløver. Vest måtte i alle tilfelle være kort i kløver, men kunne han være renons? Det var det spørsmålet Øst burde ha stilt seg, og var han først kommet inn på denne banen, ville han også ha sett at det ville vært ufarlig selv om resonnementet var galt.

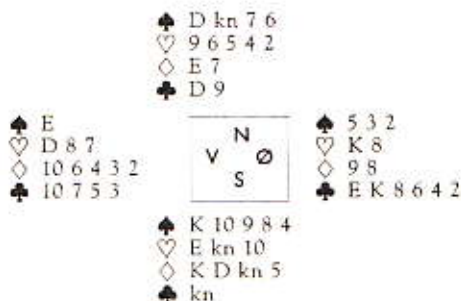
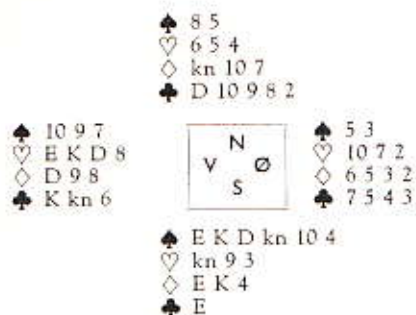
Så sant Syd har minst tre kløver, og det må han ha, når Vest har seks spar, tre hjerter og minst tre ruter, kan det aldri være farlig for Øst å returnere kløver. Kongen får han likevel alltid for, og skulle makker være renons, vil det bety den ekstra, viktige beten.

Omhyggelig avkast kan mange ganger gi makker en opplysning som kan være avgjørende i motspillet. Her er et klassisk eksempel:

Vienna, oppsto det kostbare misforståelser fordi de to spillerne i paret ikke kjente systemet til bunns, og den ene spilleren tillat en melding en annen betydning enn den andre. I slike tilfeller var det svært beleilig å få et spørsmål fra en nysgjerrig motspiller, det ga i det minste spilleren som avga meldingen, beskjed om hvordan hans makker oppfattet den.

Jeg er redd for at det mange ganger vil gå slik med Efos også. Derfor bør De gjøre

det til regel å spørre etter at meldingene er avsluttet, hvis De ikke selv tenker på å slenge inn en melding. Enkelte ganger bør De spørre selv om De har tenkt å passe, for at ingen skal forstå når De tenker på å melde og når de ikke gjør det, men hovedregelen bør være den jeg har nevnt. Når De først får beskjed etter at meldingene er avsluttet, er det for sent for motstanderne å korrigerer en misforståelse, men fremdeles tidnok for Dem til å legge an motspillet.

Syd var havnet i fire spar etter følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♠	pass	2 gr.	pass
3 ♠	pass	3 gr.	pass
4 ♠	pass	pass	pass

Vest startet med tre hjerterstikk, og skiftet deretter til trumf. Syd stakk, og trakk deretter atskillige runder med trumf. Øst forsto at han nå måtte hjelpe sin makker, og la derfor i rekkefølge toeren, treeren, femmeren og sekseren i ruter, i det han håpet at kastene ville fortelle makker hvor ruter fire satt. Det stemte. Vest hadde hatt det lett på de fem første sparene, tre ganger hadde han fulgt, og så var en hjerter og en kløver forsvunnet. Men neste gangen? Det var her Østs signal kom inn, og førte fram til beten. Vest plaserte Syd på esset og kongen tredje i ruter, og da kunne han bare ha en singleton i kløver. Følgelig kunne det ikke være galt å legge kløver knekt.

Dermed var Syd solgt, Vest måtte få for ruterdamen enten Syd ville eller ikke. Naturligvis var Øst heldig. Det kunne godt ha hendt at Vest hadde sittet med ruter fire mens Syd hadde hatt kløver seks. Da burde kastene vært kommet i kløver i stedet, skjønt Vest kunne kanskje likevel kunne lest seg til fire ruter hos Øst. Og da ville han fremdeles hatt peiling på hele hånden, og selvfølgelig også på Syds hånd. Men hvor mange spillere er det ikke som forsømmer sjansen til å gi sin makker så gode opplysninger som Øst i dette eksemplet gjorde?

I mange tilfelle er det en omhyggelig overveielse av mulighetene tidlig i spillet som skal til, slik som i det neste eksemplet:

Meldingene er gått:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	D	3 ♣	4 ♣
pass	4 ♠	pass	pass
pass			

Vest begynner med kløver tre, og Øst tar kongen. Det er nå lett å regne ut at det ikke er flere stikk å få i denne fargen, og at det heller ikke er stort å vinne i ruter. Kanskje ett stikk, kanskje ikke.

Sjansen til bet må ligge i hjerter. Hvis Vest har hjerteresset, eller damen pluss esset eller kongen i spar, kan Øst få en stjeling i hjerter, og dermed er beten der. Men da må hjerter spilles straks. Øst spiller derfor hjerterkongen i det andre stikket, og nå er Syd hjelpeløs. Vi har ham stikke med en gang (for øvrig likegyldig) og så kommer liten trumf for å sette Vest på prøve. Men det er ingen sjanse til å narre Vest denne gangen, han er nødt til å ta spareset, og må fortsette med hjerterdamen og en hjerter til. Dermed er det god natt for Syd.

Dette spillet er hentet fra en amerikansk turnering for mesterspillere for noen år siden, og det berettes at ingen spillere av femti bord så dette motspillet. Det synes jeg nå var svært, spillet er kanskje ikke av de letteste, men så umulig er det vel neppe.

Det neste spillet kan kanskje kalles for «høk over høk», det viser forskjellige grader av dyktighet:

♠ E 9		♠ K 7 3
♥ K D kn		♥ 10 9 8 3
♦ E 8 6 4 3		♦ D 7
♣ K 10 3		♣ D 8 4 3
♠ kn 10 8 5 4	N V O S	
♥ E 6		
♦ kn 10 9		
♣ kn 7 6		
	♠ D 6 2	
	♥ 7 5 4 2	
	♦ K 5 2	
	♣ E 9 5	

Syd spilte tre grand uten meldinger fra motparten, og Vest begynte med spar knekt. Nord la liten, Øst tok for kongen og ga spar tilbake, og Nord fikk for esset. Syd begynte ganske pent. Han trakk hjerter, og Vest kom inn og rensset spar-fargen. Syd så nå at det var en sjanse til å vinne hvis han kunne sette Øst inn i ruter, men nå gjorde han den feilen å ta ruter-kongen først. Øst var omhyggelig og av-blokerte ved å lempe damen, og dermed måtte Vest komme inn. Bet.

Den neste sydspilleren var forsiktigere. Han gikk inn på bordet etter å ha fått spar-damen i fjerde stikk, og spilte liten ruter derfra. Øst forsøkte å villedde ved å legge damen, men han fikk øyeblikkelig beholde stikket, og dermed var det vunnet kontrakt. Ruterfargen kunne reises uten å avgi flere stikk, og Syd vant til og med ti stikk.

Ved det tredje bordet var imidlertid motspillet mer på høyden. Øst stakk ikke med sparkongen i det første stikket, men la liten, slik at Syd kom inn på damen. Han fortsatte som de andre med hjerter, og Vest kom inn. Ny spar kom fra ham, bordet måtte på med esset, og Øst lempet kongen! Dermed var det likegyldig hvilken av mot-spillerne som kom inn, spar-fargen kunne alltid reises og gi tre stikk, og dermed beten, for Syd fikk ruterne i vinden.

Dette må man si var virkelig pent og omhyggelig motspill. En sak for seg er imidlertid at det ikke fører fram det heller, hvis bare spilleren er like omhyggelig som Øst. Vi tar det første stikket om igjen. Spar knekt fra Vest, nieren fra Nord, syveren fra Øst og . . . toeren fra Syd! Nå

har Syd spardamen igjen i tredje runde, og dermed er det umulig for motspillerne å holde forbindelsen åpen i denne fargen. Hvis Syd etterpå bare passer på å behandle ruterne riktig, er han alltid hjemme.

Men det forringer ikke Østs pene forsøk, som er all ære verd. At man finner en melder som også er på høyden, og vinner kontrakten sin til tross for det pene forsøket, er ikke noe å gjøre ved.

Siden sist

Forts. fra side 2

amatorbride vi spiller, og bridgen vil være like hyggelig om vi holder premiebudsjetten på et rimelig nivå. Så blir det også flere langt som får adgang til å være med, og vi kan arrangere flere barometerturneringer samtidig.

Skal vi si det slik at 15—20 kroner bør være normalt maksimum for en turnering som går over en dag, og 20—30 kroner for en på to dager? Så kan det heller gis dispensasjon for arrangører som påviselig har ekstra høye utgifter, for eksempel hvis alle medhjelperne må innlosjeres på et dyrt hotell fordi det er for lang vei hjem eller lignende. Men på arrangørens hjemsted bør de nevnte beløpene være maksimum, det kan bli en førsteklasses turnering med bra premier likevel.

Så over til avdelingen for spill. For en stund siden så jeg følgende hender:

♠ K 7 2	
♥ 5 3	
♦ E 9 4 2	
♣ E 7 5 2	
	N V O S
♠ E kn 9 8 3	
♥ D kn 10 8 2	
♦ K	
♣ K 3	

Syd var havnet i fire spar, og Vest begynte med hjerteresset. Øst visste renons! Vest fortsatte med kongen og en hjerter til, og nå var Syd stillet over et vanskelig

problem, det kunne godt bli to trumftapere ved siden av de to hjerterstikkene som allerede er avgitt, en for damen og en for stjeling.

Etter lang og omhyggelig betenkning dekket Syd med sparkongen på bordet. Det er ikke bra med damen annen hos Vest og tieren tredje hos Øst, men da er det i alle tilfelle ført gjort å gå bet. Deretter fulgte spar to fra Nord, og etter ny betenkning la Syd knekten. Tieren falt fra Vest, og nå var Syd ovenpå. Han innkasserte ruterkongen, stjal en hjerter med sin siste trumf, og kastet den siste hjerteren på bordets ruteress. Deretter gikk han hjem på kløveresset og trakk trumf, og alt var over.

Sikker er spillemåten slett ikke, det er blant annet fare for at Øst kan kaste av og få stjelestikk i andre farger. Men siden han må ha ti ruter og kløver til sammen, regnet Syd denne muligheten for fjern. Og spillemåten var iallfall morsom.

Et annet spill jeg så for en kort tid siden, hadde et meldepoeng:

♠ 7	N V Ø S	♠ D 9 6 2
♥ D 9 7 5		♥ E K 8 3
♦ E D 10 2		♦ K 4
♣ E D 9 3		♣ K 10 2

Meldingene gikk:

Vest	Øst
1 ♥	3 ♥
4 ♥	pass

Nord startet med spareset og skiftet til ruter ni, og alt var over da trumfen satt 3—2. Så var det spørsmålet om hvorfor ikke sekseren var meldt. Jeg synes ikke Vest er så meget å klandre. Han kan skrape sammen til 16 poeng, og den øvre grensen for en dobbelt hoppmelding er også 16 poeng, tilsammen et maksimum av 32, og det er som kjent lite å starte en slem med. Det er derfor ikke så meget å si på at han passer.

Men la oss se litt på Østs hånd. Med hjerter som trumf er den faktisk verdt 17 poeng, og det er for meget til en dobbelt hoppmelding. Slike nyanser skal man ikke slurve med, det straffer seg, fordi spørsmålet om slem eller ikke blir rene gjettingen i stedet for en viss grad av presisjon.

I dette tilfellet forsvarte Øst seg med at han hadde vanskelig for å finne en annen melding, og jeg er for så vidt enig med ham i at to spar ikke er bra. Det er ikke morsomt å hoppmelde på en så tynn, edel firekortfarge, da heller en spar, skjønt det vil skaffe vanskeligheter siden med å gjette om makker har det han sitter med, eller om det er en minimums åpningshånd. Men den beste meldingen på Østs plass er etter min mening tre kløver. Så kommer Vest igjen med tre ruter, og Øst hopper til fire hjerter. Deretter er det lett for Vest. Det kan selvsagt hende Vest viser stor begeistring for kløverfargen, men i så fall er det enkelt for Øst å korrigere med det tilsvarende antall trekk i hjerter. Så lenge man har en sterk firekortstøtte til åpningsmeldingen, er en slik hjelpemelding farefri.

A propos meldeteknikk, så var jeg tilskuer til en annen tragedie her en dag:

♠ K 8 5	N V Ø S	♠ E D 10 7 2
♥ K 7 4		♥ 5 3
♦ K 9 7		♦ E kn
♣ E 8 4 2		♣ K D 10 7

Meldingene gikk:

Vest	Øst
1 ♣	2 ♣
3 ♣	4 ♣
5 ♣	6 ♣
6 ♣	pass

Syd kom ut med hjerterknekten, og da Nord hadde esset og damen, var ethvert forsøk forgjeves. Så kom diskusjonen etterpå.

Vest mente at makkers fire kløver var spørremelding, og svarte korrekt etter dette. Den første spørremeldingen skal besvares med fem kløver for å vise esset, og den andre med seks spar for å benekte kongen.

Her er vi inne på en tragedie hos alle spillere som ikke ser lenger enn til nesepippen når det gjelder spørremeldinger, og som ikke forstår grunnen til at det kan være noen idé å ha en høyning av makkers åpningsfarge i kløver eller ruter som noe annet enn spørremelding, når en edel farge er blitt meldt og støttet. Spillet overfor var grunn nok, Vest kan lekende lett få hjem

seks kløver (og kanskje seks spar også, hvis man kan klare å få kontrakten på hans side) under forutsetning av at trumfen sitter rundt. Sjansen er omtrent som 2 mot 1. Ja, selv med 4—1 fordeling i trumf er det muligheter, hvis man kan finne hjerteresset hos Syd eller eventuelt ruterdamen hos Nord. Seks spar byr på en langt mindre sjanse.

Etter systemet er den første betingelsen for at en melding skal være spørremelding, at den kommer i en farge som ikke tidligere er meldt av melder eller hans makker. Det straffer seg, ikke bare her, men også i mange andre tilfelle, å bryte denne regelen.

Siden artikkelen om spillet i lagkamper sto i forrige nummer, har jeg også fått en del brev fra lesere som viser eksempler på noe av det samme, og her er ett som er ganske godt:

♠ 5 3
♥ K 9 4 3 2
♦ E 9 7 5
♣ E D

	N	
V		Ø
	S	

♠ E D 6 2
♥ E 10 8 7 6
♦ 8
♣ kn 7 2

Syd var kommet i seks hjerter, og fikk ruterkongen ut. Bordet stakk, så kom esset og kongen i trumf, og dermed var fargen renset. Det fulgte en sparfinnesse, som ikke holdt, og deretter en kløverfinnesse, som ikke holdt den heller.

Vi kan ha medlidenhet med Syd og si at det var utur. Han hadde 75 prosent sjanse til å vinne spillet på sin måte. Men siden det var en rundekamp i norgesmesterskapet, og Syds lag tapte kampen på dette spillet, må vi også ha lov til å si at det var fordi Syd ikke tenkte seg om før han gikk i gang. Spillet er uhyre enkelt og hundre prosent opplagt etter at begge motstanderne har fulgt hjerter en gang. Enda en hjerter, og så kløveresset, fulgt av damen. Motstanderne tar stikken, men en av bordets spar kan kastes på kløverknekten, og tre spar kan stjeles. Syd kan også prøve kløver-

finnesen først, holder den kan han senere ta sparfinnesen og prøve å vinne tretten stikk. Men sparfinnesen først er bare noe man gjør når man sitter og sover.

Dansk Bridge behandler i siste nummer en del slemsituasjoner, og forteller at adskillige spillere hadde vanskeligheter med å nå syveren med følgende kort:

♠ E x x	<table border="1"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td></td><td>Ø</td></tr> <tr><td></td><td>S</td><td></td></tr> </table>		N		V		Ø		S		♠ K D
		N									
V			Ø								
		S									
♥ x	♥ E kn 9										
♦ E D kn x x x	♦ K 10 x x x x										
♣ E x x		♣ x x									

Slemmen forekom i en cupturnering mellom to av Danmarks beste lag, og begge stanset i seks ruter, ved hjelp av spørremeldinger.

Vi hadde en liten anelse om at denne slemmen var lettere å melde ved hjelp av den gamle, foraktede fire—fem granden til Culbertson, som for øvrig ikke er dum, og som vi skal slå et slag for en dag. Vi kjenner tilfeldigvis et par som sverger til denne konvensjonen, og da vi lot dem få kortene, var det ingen vanskeligheter:

Vest	Øst
1 ♦	3 ♦
4 gr.	5 gr.
6 ♣	7 ♦
pass	

Vests fire grand viser tre ess, eller to ess og ruterkongen, og Østs svar, fem grand, viser enten to ess (det alternativet foreligger ikke her) eller ett ess og kongene i alle de meldte fargene (alle vil denne gangen si ruterfagen). Vest fortsetter nå med seks kløver, som nærmest er å oppfatte som en invitasjon til storeslem, uten å fortelle noe ut over det han allerede har vist, og Øst, som har absolutt maksimum til sine tre ruter, har ingen betenkeligheter.

Ved hjelp av spørremeldinger er det vrient å finne fram, men hvem i all verden har sagt vi skal fortsette med spørremeldinger i all fremtid?

De husker sikkert Tobias Stone, mannen som gjorde seg så sorgelig bemerket på det amerikanske landslaget mot Italia i VM i fjor, og som etterpå fikk et års diskvalifikasjon fra internasjonal bridge for å ha for-

BEDRE MELDINGER

ROLF BØE

Dette er den femte artikkelen om dette emnet. Den første sto i nr. 8 i fjor, hvis De ønsker å bli med fra begynnelsen.

I dag skal vi ta for oss spørsmålet om invitt til utgang. Det er mange ganger vanskelig å avgjøre om makkers melding er invitt til utgang, eller om han melder videre for å komme i en bedre delkontrakt. Her bør De holde Dem til følgende regel:

Enhver melding som presser kontrakten over to trekk i åpningsfargen, er invitt til utgang.

Det er dog en eneste unntagelse, nemlig enkel høyning av makkers melding. Hvis De åpner med en hjerter og etterpå høyner makkers sparmelding til to, er det ikke invitt til utgang. Men dette er også den eneste unntagelsen.

Dette er kanskje kjente saker. Men så kommer det neste spørsmålet, hvor stor styrke skal det til for å invitere til utgang? Den moderne poengberegningen har også her et uhyre klart svar:

De kan invitere til utgang hvis De ser at De og makker tilsammen disponerer over minst 24 poeng. Har makker meldt en farge De ikke kan støtte, bør De trekke 2 poeng fra hans minimum.

Nå skal vi se om vi kan få noen sammenheng i disse reglene. La oss si De har:

♠ E kn 9 7 3 ♥ K D 8 4 ♦ 3 ♣ kn 9 5

De åpner med en spar, og makker melder en grand. Den neste meldingen Deres er to hjerter. Det er ikke noen form for invitt. De gir makker anledning til å gå tilbake til to spar, og derfor kan De avgi meldingen på rent minimum. Men la oss nå bytte til:

nærmet sine motstandere. Nå har den samme Stone anlagt sak mot det amerikanske bridgeforbundet med krav om en halv million dollars i erstatning. Ikke noe småbeløp akkurat.

♠ E kn 9 7 ♥ K D 8 4 2 ♦ 3 ♣ kn 9 5

De åpner nå med en hjerter, og makker kommer også denne gangen med en grand. De har lyst til å vise sparfargen, men det går ikke. Makkers minimum er 6 poeng, og De har selv ikke mer enn 13, altså på lange veier nok.

La oss endre ett eneste kort, slik:

♠ E kn 9 7 ♥ K D 8 4 2 ♦ 3 ♣ D 9 5

Kloverknekten er erstattet med damen, det er alt. De åpner igjen med en hjerter, og makker svarer en grand. Fremdeles på langt nær nok til to spar, De må nøye Dem med to hjerter. Men la oss nå si at makker melder to ruter. Da viser han et minimum av 10 poeng, og De selv har 14. Altså er det teoretisk 24 poeng. Men her griper tilleggsregelen inn, siden makker melder en farge hvor De ikke kan støtte, må De trekke fra 2 poeng. Altså blir det bare 22 poeng til sammen, og det er ingen grunn til å gå høyere enn to hjerter.

De nye svenske bridgebøkene

Reese:

Expertspelet

Innb. kr. 25,95

og

Victor Mollo:

Bridgepsykologi

Innb. Pris kr. 21,00.

Kan bestilles gjennom

Norsk Bridgemagasin

Boks 277, Oslo, tlf. 41 21 81.

Men la oss nå si at makker melder to kløver. Da blir situasjonen straks en annen, fordi det er tilpasning. De har full støtte til kløver, og derfor kan De regne med alle makkers 10 poeng. Nå kan De melde to spar.

Her ligger hele hemmeligheten ved teorien om reversmeldingene, som herjet som en mare og forgiftet hele systemet for en del år siden, og som fremdeles spøker i mange bridgespilleres hjerner. En reversmelding er nødt til å vise en del tillegg fordi den tvinger kontrakten over tottrinnet i åpningsfargen. Hvis det ikke er tilpasning i sekundærfargen, blir man tvunget til å prøve å vinne ni stikk, og det er meget med tynne hender.

Det er ikke noe mystisk ved at man i annen omgang melder en høyere farge på tottrinnet, det betyr bare at man inviterer til utgang og tror at man i verste fall skal kunne klare en kontrakt på tretrinnet. Derfor kan man heller ikke ved åpningsmeldingen avgjøre om man senere skal reversere, det må man først finne ut etter at makker har svart. Derfor fører det heller ikke fram slik som man tidligere pleide, å forlange en bestemt minimums honnørstyrke for å åpne med en lengre, men lavere farge.

Tidligere åpnet man med en spar på disse kortene:

♠ E kn 9 8 ♥ K D 9 8 4 ♦ K 7 3 ♣ 4

fordi man ikke følte seg sterk nok til å reversere ved å begynne med hjerter og komme igjen med spar. Tanken har selvfølgelig sine sympatiske trekk, men den er likevel gal. Det er langt bedre å åpne med en hjerter, og eventuelt gjenta denne fargen. Sparfargen blir ikke vist, det er så, men det er bare en detalj. I de aller fleste tilfelle kommer sparfargen fram hvis den har interesse for makker, og hvis han er så sterk at det er utgang i kortene. Det blir derfor bare en delkontrakt i spar man risikerer, og det er ikke bra å forgifte hele meldesystemet for å unngå å miste den beste delkontrakten en gang i blant.

De synes kanskje jeg bruker sterke ord når jeg sier å forgifte hele meldesystemet, men jeg mener det. En av farene ved en kunstig behandling av reverseteorien, som for eksempel fremkommer ved at De åpner

med en spar på denne hånden, er at man konsekvent risikerer preferanse i feil farge. Hva skal den stakkars makkeren Deres gjøre om han sitter med tre spar og tre hjerter? Hendene kan være:

♠ K kn 9 8
♥ E D 8 7 4
♦ 9
♣ D 8 5

♠ 10 6 2
♥ 10 6 2
♦ K 7 5
♣ K kn 6 3

Vi kan vel fort bli enige om at to hjerter er den beste kontrakten for disse hendene. Det vil si en hjerter er aller best, men så langt klarer vi ikke å stanse med systemet vårt.

Hvis De åpner med en spar, kommer De aldri i to hjerter, det blir enten to spar eller tre hjerter. Mens en hjerteråpning fører fram. Makker svarer en grand, De gjentar hjerterne, og dermed blir det.

Verre er det imidlertid at det er stor fare for å nå en høyere kontrakt i spar. Gi Øst spardamen i tillegg, så vil han etter sparåpning og gjentmelding i hjerter hos Vest hoppe til tre spar, og der er det ingen grunn til å være.

Enkelte løser problemet på den måten at de åpner med en spar, og etterpå melder hjerterfargen to ganger. Men hvordan skal de da få vist to femkortfarger? Sett at De har:

♠ E D 9 7 4 ♥ E D 9 7 4 ♦ 9 ♣ D 3

De åpner med en spar, makker melder en grand og De to hjerter, som makker prefererer til to spar. De har ennå ikke oppgitt håpet om utgang, og vil gjøre et forsøk til. Den beste meldingen er da tre hjerter, som gir beskjed om at De har minst ti kort i de edle fargene, og ønsker å invitere til utgang med denne opplysningen. Makker vil forstå at honnører i de edle fargene vil være langt mer verdt enn i kløver og ruter, og vil handle deretter.

♦

La oss nå gå tilbake til det eksemplet vi har hatt tidligere i dag:

♠ E kn 9 7 ♥ K D 8 4 2 ♦ 3 ♣ D 9 5

De åpner med en hjerter og makker melder to kløver. Nå kan De, som jeg nevnte, trygt melde to spar. Makker kan ikke lyve seg fra de 10 poengene han har i en kløverkontrakt, og hvis han hverken

kan akseptere spar eller hjerter som trumf, må det være en brukbar redningsplanke i tre kløver. Makkers minimum må være noe slikt:

♠ 8 4 3 ♥ 9 6 ♦ K 8 ♣ E kn 8 7 6 3

og tre kløver gir iallfall en fair sjanse.

Det er imidlertid en ting som er verdt å legge merke til, og det er at en reversemelding også er en begrenset melding. De kan derfor ikke ha en god del tillegg, i så fall må De kreve til utgang og ikke bare oppfordre til det. En reversemelding på tottrinnet er ikke noe krav i seg selv, makker har full adgang til å passe, og derfor må De ta kraftigere i om De ønsker å gardere Dem mot stans. En meldeserie som

1 ♥ — 2 ♣
2 ♠

er ikke krav, mens derimot

1 ♥ — 2 ♣
3 ♠

er hva De bør melde hvis De vil kreve utgang etter at makker har vist styrke nok til to over en.

Nå skal vi se litt på en annen side av saken:

♠ E D 9 7 5 ♥ E kn 9 7 ♦ 8 ♣ D 4 3

De åpner med en spar, makker melder to kløver, og så er det Dem. De har styrke nok til å invitere til utgang, men ikke til å kreve utgang. Nå er det imidlertid slik at det her ikke er noen melding som er invitt. Hånden bør selvsagt presenteres ved en gjennmelding i hjerter, men to hjerter er ikke invitt og tre hjerter er krav. Hva skal De gjøre?

De skal melde to hjerter, det er ingen ting å gjøre ved. I denne situasjonen har vi ikke melderunder nok til disposisjon, og derfor må gjennmeldingen vise styrken innenfor videre grenser. To hjerter blir med andre ord ingen begrenset melding, men en nøytral melding. De forteller at De ikke er så sterk at De kan kreve utgang, men på den andre siden kan det godt hende De forbeholder Dem rett til å komme igjen om makker skulle melde en gang til. Hvis han for eksempel melder to spar, kan De gjøre et nytt forsøk med tre spar. Med:

♠ 10 8 3 ♥ 8 5 ♦ D 9 6 5 ♣ E K 8 2

vil han være i tvil, men med

♠ 10 8 3 ♥ D 5 ♦ 9 6 5 2 ♣ E K 8 2

vil han absolutt løfte til fire spar. Kontrakten er ikke garantert, men gir så mange sjanser at det lønner seg å melde den.

La oss ta dette eksemplet en gang til. De har altså:

♠ E D 9 7 5 ♥ E kn 9 7 ♦ 8 ♣ D 7 3

De åpner med en spar, og denne gangen melder makker en grand. De bør ta ut, siden De ikke har noen balansert fordeling. Men De tar slett ikke ut fordi De tror på noen utgang, hensikten er bare å finne en brukbar trumfarge på tottrinnet. Hva skal De melde?

Sunne, naturlige meldere har ingen vanskeligheter, de sier to hjerter. Men nå finnes det en del spillere som har fått det i seg at ny, lavere farge i denne situasjonen skal vise tilleggstyrke, med andre ord er det en sterkere melding å si to hjerter enn to spar. Selvfølgelig kan det være bruk for en slik regel en gang i blant, men se hvor sorgelig galt man risikerer å komme av sted langt flere ganger. Makker kan ha:

♠ 8 3 ♥ D 10 6 2 ♦ K 7 4 2 ♣ 10 6 2

og det er vel ikke tvil om at to hjerter er bedre enn to spar.

Nå kommer kanskje en innvending. Tidligere i artikkelen har jeg pekt på at man bør gjenta en femkortfarge for å unngå å reversere, og at man får ta risikoen på ikke å havne i den beste delkontrakten. Hvorfor ikke gjøre det samme her?

Ganske enkelt fordi situasjonen er en helt annen. Det er kortenes naturlige lover som danner bakgrunn for systemet, og ikke omvendt. På samme måte som det sannsynligvis er kartet som er galt hvis det ikke stemmer med terrenget, er det noe galt med systemet hvis det ikke er i overensstemmelse med kortenes naturlige lover. Grensen på 24 poeng for å tvinge kontrakten opp på tretrinnet er satt fordi den er i overensstemmelse med kortenes naturlige lover, det er det minimum man bør ha for å kunne operere med noenlunde trygghet på tretrinnet. Men når man har sjansen til

å vise en ny farge og likevel holde seg under svakhetsgrensen, bør man selvfølgelig gjøre det. Det er alltid en fordel å få vist to farger, om man kan. Med fordelingen 5—4 er det som regel en fordel å vise firekortfargen for man gjenrar femkortfargen, men med 6—4 bør sekskortfargen gjenras. Det er kjente saker, og derfor er det fordelaktigere å melde to hjerter i eksemplet ovenfor.

Med andre ord, det er en naturlig variant at man forlanger 24 poeng på de to hender for å vise en ny, høyere farge (på totrinnet eller høyere) mens det er en kunstig variant å forlange den samme styrken for å vise en lavere farge. Det skaffer dessuten uoverkommelige vanskeligheter om åpneren bare har firekortfarger.

♠ E kn 9 5 ♥ K D 8 3 ♦ D 9 8 6 ♣ 3

De har full lovlig anledning til å åpne med en spar på disse kortene. Men hva i all verden vil De gjøre om makker svarer to kløver, og De bruker regelen om at ny, lavere farge viser tillegg? Gjenta spar-fargen?

I enkelte spesielle situasjoner kan regelen om 24 poeng tøyes en tanke. La oss si De har:

♠ 9 7 ♥ E D 9 7 ♦ K D 8 ♣ E K kn 2

De åpner med en kløver (eller en hjerter, la oss ikke sloss om det) og makker svarer en spar. Nå bør De melde to grand.

Jeg vet det er et poeng for lite. Makker har bare vist 6 poeng, og siden De må trekke fra to av disse poengene fordi tilpasningen ikke er i orden, blir det bare en sum av 23 poeng å operere med. Men likevel bør De melde to grand. Saken har en annen side:

Det er mest alminnelig med en grand-åpning på 16—18 poeng, og for åpning med to grand forlanger de aller fleste systemer 22—24 poeng. Mellomrummet, 19—21 poeng, utfylles ved å åpne med ett trekk i farge og komme igjen med to grand. En slik hånd har De her.

Hvis De vil ha orden i systemet Deres, må De enten tillate en hoppmelding til to grand med 19 poeng etter at makker har

svart en over en, eller De må åpne med en grand på 19 poeng. Den siste løsningen er det for øvrig mange som har valgt, men flertallet holder seg til 18 som øvre grense. Grunnen er forståelig, hvis en grand-åpning skal strekke seg helt fra 16 til 19 poeng, blir spranget litt for stort, det kan skaffe for mange problemer når åpnerens makker er stillet overfor problemet om å melde eller ikke melde.

En annen situasjon hvor det kan være ønskelig å tøye seg litt, er når makker lofter åpningsfargen Deres til to. Siden han viser et minimum på 6 poeng, bør De strengt etter regelen om 24 poeng ikke fortsette til tre med mindre enn 18 poeng. Men her er det også noe annet som spiller inn. Hvis De for eksempel åpner med en hjerter som makker lofter til to, vet De at han har 6—10 poeng med hjerter som trumf. De vet dessuten at det bør 26 poeng til for å nå utgang. Helt eksakt på poenget kan vi aldri finne fram, men vi bør iallfall alltid nå en utgang med 27 poeng tilsammen, og vi bør ikke melde utgang med mindre enn 25 poeng.

Hvis De fortsetter med tre hjerter, er det lett å regne ut at De vil ha makker til å løfte til fire med 9—10 poeng, og stanse i tre med 6—7 poeng. Med 8 poeng er han stillet overfor et valg, hvor egen bedømmelse og mellomkort kommer inn. Det er da lett å regne seg til at De bør løfte til tre hjerter med 17 poeng. Det kan bli 26 poeng selv om De bare har 16, men det er litt for farlig å satse på absolutt maksimum hos makker, og derfor bør 17 poeng være den nedre grensen.

Det hører ikke egentlig til denne artikkelen, men la oss likevel et øyeblikk se på den øvre grensen for tre hjerter. Den bør være 18. Med 19 poeng er De litt for sterk, De kan risikere pass fra makker både med 7 og 8 poeng.

Bortsett fra disse unntagelsene er imidlertid regelen om 24 poeng for å invitere til utgang en meget god veileder, som i de aller fleste tilfelle skaffer en solid plattform når man står overfor vanskelige avgjørelser.

EKSPERT

REDIGERT AV

KLUBBEN

LEIF CHRISTIANSEN

Dessverre ble en liten detalj uteglemt i konkurransetingsene for 1959 i forrige nummer. Bare de seks beste settene av oppgaver teller i årskonkurransen, slik at en løser har sjanser selv om han ikke skulle få sendt inn oppgavene hver gang, eller han skulle være ekstra uheldig en eller annen gang. Det ser for øvrig ut til at første omgang har vært svært vanskelig, og det skal godt gjøres å få i nærheten av 45—50 poeng. Men det er jo ingen forkleinelse for problemredaktøren, tvert i mot.

RB

Månedens oppgaver.

Oppgave nr. 1.

Lagturnering. Øst har gitt, ingen er i færesonen og meldingene er gått slik:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	pass	pass	1 ♠
D	pass	2 ♣	D
pass	2 ♥	pass	2 gr.
pass	?		

Hva melder De som Syd med følgende kort:

♠ 10 8 6 2 ♥ D 8 4 3 ♦ 9 8 7 ♣ E 5

Oppgave nr. 2.

Parturnering. Vest har gitt, ingen er i færesonen, og meldingene er gått slik:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♥	2 ♣	2 ♥	?

Syd har:

♠ K ♥ 10 5 ♦ E K D kn 6 ♣ E K 10 4 2

Hva melder De?

Oppgave nr. 3.

Lagturnering, alle i færesonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	1 ♥	?	

Syd har:

♠ K D kn ♥ 7 5 3 ♦ 8 6 2 ♣ E kn 10 8

Hva melder De?

Oppgave nr. 4.

Ingen er i færesonen. Nord, som har gitt, åpner med tre grand (langfarge). Hva melder De som Syd med:

♠ E D 4 ♥ E D kn 10 7 5 ♦ 2 ♣ E 7 2

Oppgave nr. 5.

Lagturnering. Syd har gitt og meldingene er gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♥	pass
?			

Hva melder De som Syd med:

♠ 8 6 2 ♥ E K kn ♦ E 7 4 ♣ E D 5 2

Oppgave nr. 6.

Parturnering, alle er i færesonen. Nord, som har gitt, åpner med en hjerter. Neste hånd passer. Hva melder De med:

♠ D kn 10 5 ♥ — ♦ 10 7 5 4 2 ♣ D 7 4 3

Løsningene sendes Leif Christiansen, Kaptein Oppgavards vei 9, Nordstrandshøgda, Oslo, innen 14 dager etter at De har mottatt magasinet.

Løsninger til oppgavene i januarnummeret.

Det har lykket oss å få følgende tolv landskjente spillere til å fungere som jury ved våre meldeoppgaver: R. Halle, A. Schröder Nielsen, Per Nielsen, alle fra Oslo, Reidar Larsen og Roy Johansen, Sandefjord, Carl Stang Wolff og Gunnar Aslaksen fra Skien, Otto Jensen og Jan Roth fra Stavanger, Tore Jensen og Magnar Øyen fra Trondheim og Bonger Lenth fra Hamar.

Vi takker alle for deres beredvilighet til å delta, og oppgaveredaktøren anser det riktig med en slik tyngde av autoriteter å være bundet av juryens dom når det gjelder det beste svar, det vil si det svar som når maksimum av poeng. Derimot vil avvikende svar bli vurdert opp eller ned etter oppgaveredaktørens skjønn.

Og så til oppgavene:

Oppgave nr. 1.

Lagturnering. Nord gir, Nord—Syd i færesonen. Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	2 ♣	2 ♦
2 ♥	pass	?	

Hva melder De som Syd med følgende kort:

♠ 4 3 2
♥ E
♦ kn 9 7 2
♣ E K kn 6 4

3 ruter — 10 poeng, 2 grand — 3 poeng.

Med en åpningshånd selv må Syd finne en kravmelding i den foreliggende situasjon. 3 ruter, som hele 9 av jurven velger, har intet med spørremelding å gjøre. Meldingen krever et svar og er i første rekke spørsmål om makker har noe hold i ruter å hjelpe

med. I så fall vil 3 grand være en god sjanse. Dernest gir meldingen adgang for makker til å gjenta sin spar- eller hjerterfarge.

2 grand er å undermelde hånden. Faren er at makker passer, og motparten plukker kanskje inn 5—6 stikk i ruter for man kommer inn. Med visse korttyper kan imidlertid 2 grand være en heldig melding — for eksempel med damen annen i ruter hos makker — så meldingen, som 2 av juryen har valgt, er belønnet med 3 poeng. Det tolvte medlem av juryen er stemt for fire spar, som etter vår mening er å ta en unødig sjanse på at makker har femkortfarge.

Oppgave nr. 2.

Lagturnering. Nord gir, Nord—Syd i faresonen. Meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
pass	pass	1 ♣	Dobl.
1 ♥	Dobl.	?	

Hva melder De som Syd når De har:

♠ K D 4
♥ 4
♦ E 8 7 4
♣ D kn 9 7 5

Pass — 10 poeng. Redobler — 4 poeng. 1 spar — 4 poeng. 1 grand — 2 poeng.

Denne oppgave er ganske intrikat, og reiser mange spørsmål. Makkers melding skal normalt antyde en svak hånd, oftest med singel kløver og fem—seks hjerter. Majoriteten av juryen (7) foretrekker ut fra dette å passe. Tilfredsstillende er dog ikke dette. Høyst sannsynlig er man falt i et sluk som kan bli ganske kortbart. En annen mulighet er at makker er ute med en psykisk melding.

Tilhengere av Kock-Werners redobling i enhver posisjon vil kunne finne anvendelse for sin konvensjon her, skjønt å be makker velge mellom spar og ruter kan ikke være særlig fristende fra Syds synspunkt. Men målet er selvsagt å lande i en kontrakt som ikke blir doblet. 3 av juryens medlemmer foreslår dette.

Bare ett jurymedlem er valgt en melding som kan gi ganske gode utsikter, nemlig 1 spar. For det første kan den muligens bli stående. Syds to honnører i fargen kan gjøre det vanskelig å doble den. For det annet kan den skape forvirring hvis motparten har en sparkontrakt. Og blir 1 spar doblet omgående, får man prøve å flykte til 1 grand. Meldingen har dog et element av gambling i seg, som gjør at vi ikke vil gi mer enn 4 poeng for dette alternativ.

Endelig har man 1 grand (valgt av ett medlem) som jeg anser for en dårlig melding. To kløver kommer i det hele tatt ikke på tale.

Oppgave nr. 3.

Lagturnering. Nord gir, ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	pass	1 ♦	pass
1 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ 3
♥ K 5
♦ E K 5 4 3
♣ kn 10 8 6 4

Hva melder De nå?

5 kløver — 10 poeng. 2 spar (eller 1 spar hvis det er krav for en runde) — 8 poeng. 4 kløver — 5 poeng. 3 spar (spørremelding) — 5 poeng.

Majoriteten har valgt den direkte melding 5 kløver, og dette får da maksimum av poeng. Etter min mening er dog hånden en tanke for god, og jeg ville foretrukket den kunstige melding 2 spar, som er krav til utgang. Da får man flere opplysninger og større sjanser til å nå en mulig momp. Hvis man anvender 1 spar som krav for en runde, gjør det samme nytte. Til tross for at bare ett jurymedlem har valgt dette alternativ, er det tildelt 8 poeng. 3 eller 4 kløver, som en del har valgt, er etter min mening dårlige alternativ. Makker kan jo da passe, og det er hånden for god til. 3 spar, som her må være spørremelding, liker jeg personlig bedre, men er vel å gå for lang til den annen ytterlighet.

Oppgave nr. 4.

Lagturnering. De er fremdeles Syd og har gitt. Motparten er i faresonen. Hva melder De med:

♠ E K D 10 7 4
♥ —
♦ 8 5 4 2
♣ D 7 6

1 spar — 10 poeng. 4 spar — 6 poeng. 3 spar — 4 poeng.

Denne hånd forekom i verdensmesterskapet mellom Italia og USA for et par år siden. Begge lag åpnet med 1 spar, men kritikerne mente at en forhindremsmelding ville vært på sin plass med dette soneforhold, og noen anså 4 spar for å være bedre enn 3 spar. I det aktuelle tilfelle ville det også vært vellykket, men det er jo intet bevis. Faren ved en slik spørremelding er først og fremst den at man benekter en åpningshånd, hva man jo her har, og at man derved kan forskjertse en momp.

Majoriteten av juryens medlemmer (8) foretrekker 1 spar, men også 3 og 4 spar har sine talsmenn.

Oppgave nr. 5.

Lagturnering. Nord har gitt, Øst—Vest er i faresonen, og meldingene er gått:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	?	

Hva melder De som Syd med denne hånden:

♠ E 7 6
♥ 7 5 4 2
♦ kn 4 2
♣ E kn 5

2 kløver — 10 poeng. 1 spar — 8 poeng. 2 hjerter — 3 poeng.

De fleste av juryens medlemmer fant hånden for

god til å melde to hjerter, og blant de to meldinger som står til rådighet, stemte 6 for 2 kløver og 4 for 1 spar. Min hest nådde ikke opp her heller, for jeg ville avgjort gitt 1 spar preferanse. Meldingen har to fordeler. Den lover ingen særlig styrke, og den kan hindre motparten i å komme i en sparkontrakt. 4 spar fra makker er jeg ikke engstelig for.

2 hjerter er valgt av 2 jurymedlemmer. Det er etter min mening for konservativt.

Oppgave nr. 6.

Lagturnering. Syd har gitt og Nord-Syd er i faresonen. Meldingene er gått slik:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	Dobl.	Redobl.	1 ♠
2 ♣	pass	2 gr.	pass
?			

Hva melder De nå som Syd med:

- ♠ E 7 6
- ♥ K 4 2
- ♦ D
- ♣ K 10 8 7 6 4

3 grand — 10 poeng, pass — 5 poeng, 3 kløver — 2 poeng.

Majoriteten av jurymedlemmene (7) resonnerer vel som så når de velger 3 grand: Syd har allerede vist en svak og ensidig hånd ved å melde 2 kløver over Østs 1 spar. Med en god hånd skal han nemlig passe når makker har redoblet. Når makker allikevel foreslår 2 grand, er ikke Syd dårligere enn at han kan motta den invitten.

Også dette tilfellet er hentet fra kampen USA — Italia i VM. Amerikaneren meldte 3 grand, hvilket imidlertid ga noen betår. Makkers hånd var:

- ♠ K kn x ♥ E D x x x ♦ 10 x x ♣ D kn

Han hadde jo faktisk et valg om han skulle markere sitt gode sparhold med 2 grand eller melde av hjerterne. Derfor vil 3 kløver fra Syd i stedet for 2 grand vært heldigere. Da melder jo Nord 3 hjerter som Syd høyner til 4. Og den kontrakten står. Men som sagt, et enkelt eksempel er inter bevis, og personlig er jeg enig med juryen når den velger 3 grand.

Resultatene for de beste løserne kommer i neste nummer.

Løsning til desemberoppgavene.

Oppgave nr. 37.

♠ E 9 7 5 3		♠ D 8 6 4
♥ —		♥ 10 7 5 4 3 2
♦ 9 6 4 2		♦ E
♣ 8 5 3 2		♣ E D

Vest spiller seks spar etter meldinger vi helst ikke vil rope, men Nord har iallfall åpnet med to grand. Utspill hjerter ess. Har Vest noen sjanse?

Etter Nord's to grand å domme sitter han med en jevn fordeling med noe slikt som K — kn — 10 i spar og omtrent all honnorstyrken. Kan spillet da vinnes? Ja, ved *coup en passant*; hvis Nord har fire hjerter.

Ved å ta kløverfinessen, stjele hjerter fire ganger og stjele ruter og kløver på bordet, kommer De inn i følgende sluttposisjon:

likegyldig

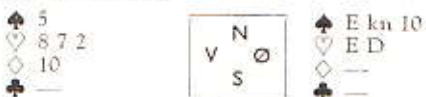
Øst er inne og spiller en hjerter, som Vest stjeler med esset i spar. Så følger ruter eller kløver, og Øst må få spardamen. En del av løserne har valgt en noe avvikende spilleplan, gående ut på at Nord har kongen annen i spar, og er derved sikker enten Nord har tre eller fire hjerter, blir det påstått. Det blir da stjålet fire hjerter, den siste gjerne med esset, og så kommer spar mot bordet. Men hvis Nord nå har fire hjerter og fire kløver (slett ikke usansynlig når han bare har to spar) vil Syd ha kastet sin tredje kløver på fjerde hjerterunde. Nå tar Nord sparkongen og spiller kløver, og Syd må få for spar knekt, pussig nok også ved *coup en passant*. Denne løsningen kan derfor ikke regnes som fullgod.

Oppgave nr. 38.

♠ 5		♠ E kn 10 3
♥ 8 7 2		♥ E D 5
♦ E K kn 10 8 4 2		♦ D 9
♣ K 5		♣ E 8 7 3

Vest spiller seks ruter og får kløverdamen ut. Hvordan bør det spilles?

En heldig hjerterfiness kan selvsagt gi Dem kontrakten, men det er større sjanser å spille på at Syd ikke har mer enn fire kløver. Utspillet stikkes på egen hånd, så følger kløveresset og en kløverstjeling, bordet settes inn på trumf, og en ny kløverstjeling følger. Etter en del runder med trumf har De følgende posisjon:

Nå spiller De spar og kniper med tieren på bordet. Kan Syd stikke, må han returnere spar eller hjerter til bordets saks.

Oppgave nr. 39.

♠ E K D kn 10 9		♠ 8 7 6 5 4 3
♥ 5		♥ 4
♦ E K 9		♦ 7 4 3
♣ E K kn		♣ 8 5 2

Det spilles partturnering. Vest spiller fire spar etter at Syd har åpnet med fire hjerter. Nord begynner med hjerteresset, og fortsetter med knekten i ruter.

Siden det er en partturnering må De prøve å vinne fem trekk, fire er jo opplagt. Syd har meldt fire

2. premie: Henry Lie, Rollsløkkveien 11, Hamar.

Resultatene for de øvrige:

40 poeng: Per Arnulf Bjorlo, Jorpeland.
Arild Solberg, Trondheim.
Asbjørn Sve, Namsos.
Leo Tvedt, Tyssedal.

39 poeng: Hans Olsen, Lomnessjøen.

38 poeng: Rolf Jahre, Grovane.
Finn Jervell, Alta.
Gunnar Pettersen, Oslo.
Ivar Tangen, Steinkjer.
Torolv Tveitan, Oslo.
V. B. Nicolaysen, Sarpsborg.

36 poeng: Sigrid Huun, Oslo.

35 poeng: H. Evang, Gardemoen.

De øvrige løserne har 34 poeng eller mindre.

Ad oppgave nr. 30.

Enkelte løserne har beklaget seg over at utspillet i denne oppgaven forutsetter ruteresset hos Syd. Vel, jeg beklager at jeg ikke gjorde oppmerksom på at Nord — Syd spiller ess fra ess-konge. Men det er i det minste et så alminnelig utspill i Norge i dag, at man ikke uten videre kan se bort fra det, selv om det ikke er nevnt. Det eneste som dessverre kan gjøres, er derfor å gi redaktøren straffepoeng.

Resultatet av årskonkurransen kommer i neste nummer.

ITALIA VANT VM Forts. fra side 3

Flere hundre tilskuere satt hele tiden i bridgeramaet, og utallige fulgte kampene i fjernsyn. Men enkelte ting skjemte ut. Det ble således klaget over at glassburet langt fra var lydtett, og resultatet var at spillerne kunne bli varslet av publikums reaksjoner når fordelingen var dårlig. Det ble også klaget over at skifting av kort i bridgeramaet tok for lang tid, slik at spillerne knapt fikk tid til å spise mellom slagene. Her ligger utvilsomt en oppgave for fremtidige arrangører av bridgeturneringer. Skal bridgeramaet, den glimrende nyheten for publikum, fortsette å være populært, må slike feil elimineres.

Det var tredje gangen på rad at italienerne vant verdensmesterskapet, og omtrent de samme spillerne har deltatt hver gang. Laget var presis det samme som i EM i Oslo. Amerikanerne har nå i fem år då rad vært den tapende parten i VM-finalen, idet England og Frankrike vant de to årene for italienerne kom i gang. Amerikanerne, som tidligere alltid har vunnet de store turneringene, må vel derfor nå føle seg som våre skiløpere omtrent.

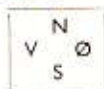
hjerter uten esset, og har nok åtte kort i fargen. Ved siden har han ruterudamen. De kan da vinne fem trekk hvis denne ruterudamen sitter dobbel, eller Syd bare har to kløver. De tar med ruteresset, trumfer ut, og fortsetter med kongen i ruter. Faller damen fra Syd, spiller De nok en ruter, som må stikkes med Nord's tier. Men så må han spille kløver til seks eller hjerter eller ruter til dobbelt renons. Hvis Syds ruterudame ikke faller, fortsetter De med esset og kongen i kløver, og så kommer ruter. Syd kommer inn, og har forhåpentligvis ikke kløver igjen.

Oppgave nr. 40.

Blindemann

- ♠ K 4
- ♥ D 7 5
- ♦ E K kn 10 6
- ♣ E D 6

- ♠ E kn 8 5
- ♥ E kn 9 4
- ♦ 8 4
- ♣ 8 5 3

Nord åpnet med en ruter, Syd meldte en grand, hvorefter Nord avsluttet meldingen med tre grand. Vest begynner med kløver åtte, Øst legger syveren og Syd får for kongen. Syd fortsetter med spar seks. Hvordan bør Vest føre motspillet?

Når Syd ikke øyeblikkelig prøver å etablere ruterne, men i stedet forsøker den ømtålelige spar-fargen, kan det bare komme av én ting, at han selv har ruterudamen. Derved kan De telle ham til åtte stikk, og De finner at han er på jakt etter det niende før De forstår hva det dreier seg om. Og så er svaret klart. De må stikke med spareset og skifte til hjerterknekten. Hvorfor knekten? Fordi det er den eneste hjerteren De kan spille som gir håp om fire stikk i fargen med minimum hos makker, det vil si kongen tredje. Om hjerterne er fordelt slik:

vil hjerterknekten fra Dem sørge for fire stikk, hva Syd enn gjør, mens en hvilken som helst annen hjerter gir Syd en sjanse.

Resultatet av konkurransen i nr. 10.

1. premie: Fru Baard Baardsen, boks 55, Halden.